

[Prieme.]

af den Ordning, der er truffet vedrørende Skotøj, gjorde nogle Bemærkninger om; at saavel Luksusfodtøj som Modefodtøj var undtaget fra de Bestemmelser, man havde fastsat. Jeg gaar ud fra, at naar man gør en saadan Undtagelse vedrørende Skotøj, maa saadanne Undtagelsesbestemmelser ogsaa kunne gælde for Manufakturvarer.

I øvrigt vil jeg gerne angaaende den Skotøjsordning, der er truffet, sige, at det er min Opfattelse, at den Bruttoavance, hvorved saavel Omkostningerne skulde dækkes som en rimelig Fortjeneste levnes de Forretninger, der handler med Skotøj, er saa knapt ansat, at den for Maksimalfodtøjets Vedkommende uden Tvivl vil betyde, at de Forretninger, som handler med meget af dette Fodtøj, næppe vil kunne faa deres Udgifter dækket, endsig vil faa en Nettofortjeneste til sig selv. Det er ogsaa min Opfattelse, at den Bruttofortjeneste, der er fastsat paa dette Fodtøj, ikke staar i et rimeligt Forhold til de Bruttofortjenester, der er fastsat paa andre Varer, som kan sammenlignes hermed; jeg kunde f. Eks. nævne Arbejdstøj og andre Manufakturvarer.

Som det vil være den højtærede Handelsminister bekendt, blev der, da vi sidste Gang havde Lovforslaget til Behandling her paa Rigsdagen, formuleret en Bestemmelse om Beregningen af Generalomkostningerne i den Betænkning, som Folketingsudvalget afgav. Imidlertid er det et nyt Lovforslag, der her forelægges, og Spørgsmaalet melder sig derfor, hvorledes man skal forholde sig angaaende Beregningen af Generalomkostningerne. Det havde maaske været ønskeligt, om Ministeren havde overvejet — Ministeren har maaske overvejet det, det ved jeg ikke — at formulere noget i Retning af det, som man dengang formulerede i Betænkningen. Men under alle Omstændigheder tillader jeg mig at henstille til Ministeren at overveje, om det ikke vil være nødvendigt — saafremt man ikke ønsker nogen Ændring i Loven —, at der af Folketingsudvalget formuleres en Bestemmelse i Betænkningen paa samme Maade som det skete sidste Gang.

Maa jeg endelig have Lov til at sige, at det er blevet mig meddelt, at Priskontrolraadet i den senere Tid i meget høj Grad har interesseret sig for Regnskaberne for de sidste tre Aar for en Række Erhvervsvirksomheder, Detailforretninger, først og fremmest inden for Manufakturbranchen. Jeg vil gerne hertil sige, at for det første maa man tage i Betragtning, at det for et

af de Aar, det drejer sig om; Aaret 1940, ifølge Loven var tilladt indtil den 1. Maj at beregne sig Genanskaffelsesprisen som Grundlag for Udsalgsprisen, at man dernæst undgik den Nedgang i Indtægterne, som der normalt var ved det Udsalg, der afholdes i Januar Maaned, og endelig, at mange ukurante Varer, som man hidtil har haft, i den nuværende Situation ikke mere bliver nedskrevet paa samme Maade, som det hidtil er sket. Hvis man har kunnet holde Omsætningen — hvad man, saa vidt jeg ved, har kunnet i de fleste Forretninger inden for Manufakturbranchen, i hvert Tilfælde i 1940; saa vidt jeg ved, er Omsætningen nu i 1941 stærkt i Tilbagegang —, vil som Følge deraf alle disse Regnskaber paa en fuldkommen normal og naturlig Maade vise en forøget Indtægt i dette Aar.

I det hele taget bør man efter min Opfattelse over for de Overtrædelser, der begaaes, skelne imellem, hvorvidt saadanne Overtrædelser er Ubetydeligheder i Forhold til den Erhvervsvirksomhed, hvor saadanne Overtrædelser konstateres, eller det er Overtrædelser, der begaaes med velberaad Hu og for Vindings Skyld. Jeg er enig med den højtærede Handelsminister i, at grove Overtrædelser maa der slaas ned paa med haard Haand. I en Situation, hvor mange af Landets Borgere ikke kan skaffe det nødvendige til Livets Ophold, og hvor Erhvervslivet i det hele taget arbejder under saa vanskelige Vilkaar, som Tilfældet er i Øjeblikket, kan det ikke være Meningen, at nogle Borgere skal udnytte denne Situation til at skaffe sig uretmæssig Fortjeneste og Formue. Men paa den anden Side beder jeg ogsaa om, at man ikke, hvor det drejer sig om Smaating, Ubetydeligheder, hvor det maaske blot drejer sig om Fejl, og hvor Overtrædelserne beløbsmæssigt intet betyder, straks gaar til Politiet og slæber de paagældende for Domstolene, men at man der benytter Lovforslagets § 14 — den er jo uden Tvivl indsat i Loven for at skulle benyttes —, at man der nøjes med at give de paagældende en Advarsel og en Paakendelse om at ordne de omhandlede Forhold.

Det er blevet mig meddelt, at man fra forskellig Side inden for Erhvervslivet gerne vil rette nogle Henvendelser til Folketinget om dette Lovforslag. Jeg gaar derfor ud fra, at der bliver nedsat et Udvalg, og skal i øvrigt paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Handelsminister en hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Sørensen: I sin Forelæggelsestale sagde den højtærede Handels-